

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 у 118/2022
23.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Катарина Манојловић Андрић, у предмету предлагача АА из ..., ул. ..., одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Управног суда Р4 у 203/22 од 15.08.2022. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, донео је 23.09.2022. године, након спроведеног испитног поступка

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Управног суда Р4 у 203/22 од 15.08.2022. године.

Образложење

Предлагач је 29.08.2022. године поднео Врховном касационом суду, преко Управног суда, жалбу против решења Управног суда Р4 у 203/22 од 15.08.2022. године, којим је одбијен његов приговор ради убрзавања поступка у предмету Управног суда У 16294/21, као неоснован. Предлаже да суд усвоји његову жалбу и преиначи ожалбено решење тако што ће утврдити повреду права на суђење у разумном року, јер поступак пред Управним судом није окончан у року од једне године.

Одлучујући о жалби предлагача на основу одредаба чл. 16, 18. и 20. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“ 40/15) и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“ 25/82, „Службени гласник РС“ 6/15), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом одредбе члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 и 55/14) и закључио да је жалба неоснована.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом одредбом је предвиђено да председник непосредно вишег суда може Годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да, поред њега, воде поступак и одлучују по жалбама.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тач. 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којим се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предметног суђења, пре свега,

сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа или врста предмета суђења или истраге, значаја предмета суђења или истраге по странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и израду одлуке.

Из списка предмета и доказа које је предлагач достави уз жалбу произлази следеће: да је предлагач у својству тужиоца, дана 28.07.2021. године, Управном суду поднео тужбу против туженог Универзитета у Београду, ради поништаја решења од 05.07.2021. године којим је одбијена његова жалба и потврђено решење Дисциплинске комисије Економског факултета Универзитета у Београду од 28.04.2021. године; да је наведеним првостепеним решењем предлагач проглашен одговорним за теже дисциплинске повреде Правилника о дисциплинској одговорности студената Универзитета у Београду и изречена му је мера забрана полагања свих испита у шест испитних рокова, зато што је током полагања испита из предмета Међународна економија, одржаног ...2020. године, нарушио правила полагања испита тако што је поседовао унапред припремљене папире „пушкице“ и зато што је показао изузетну агресивност, неколегијалност, ометао одржавање испита, претио дежурним сарадницима и правио видео записе испита након што су му одузети индекс, испитни задатак и недозвољена средства; да је, поступајући по захтеву суда од 22.09.2021. године, тужени доставио одговор на тужбу са списима предмета 08.10.2021. године; да је 29.07.2021. године Управни суд донео решењем којим је одбацио захтев тужиоца, овде предлагача, за одлагање извршења решења Дисциплинске комисије Универзитета у Београду од 05.07.2021. године; да је поводом наведеног решења тужилац 11.08.2021. године доставио Управном суду поднесак; да је 24.08.2021. године решењем Управног суда тужиоцу наложено да уреди и допуни поднесак од 08.11.2021. године, тако што ће се изјаснити које правно средство подноси суду; да се поднеском од 31.08.2021. године тужилац изјаснио да подноси жалбу Посебном већу на решење од 29.07.2021. године; да је жалба тужиоца разматрана као приговор на решење од 29.07.2021. године и приговор одбачен као недозвољен решењем Управног суда I-2 Ув 348/21 од 31.03.2022. године; да је 16.06.2022. године тужилац, као предлагач, поднео Управном суду приговор ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 16294/21, који је одбијен ожалбеним решењем Р4 у 203/22 од 15.08.2022. године.

По налажењу Врховног касационог суда, правилно је поступио судија Управног суда када је одбио приговор предлагача ради убрзавања поступка у предмету тог суда У 16294/21, имајући у виду да период од подношења тужбе 28.07.2021. године до дана одлучивања о основаности поднетог приговора ради убрзавања поступка није пратила неактивност суда. Врховни касациони суд истиче да је до сада у предметном управном спору суд предузео све радње на које је по закону био обавезан како би могао да оконча поступак. Досадашњем трајању поступка искључиво је допринео предлагач изјављивањем недозвољене жалбе против решења суда којим је одлучено о захтеву предлагача (тужиоца) за одлагање извршења решења Дисциплинске комисије, Универзитета у Београду од 05.07.2021. године.

Због свега изложеног, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 18. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року одбио жалбу предлагача, као неосновану.

Судија
Катарина Манојловић Андрић, с.р.

Поука о правном леку:

Против овог решења није дозвољена жалба у смислу члана 21. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић